

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: TRE FRANSKE FOLKEVISER

Citation: Claussen, Sophus: "TRE FRANSKE FOLKEVISER", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 173. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen09val-shoot-workid73633/facsimile.pdf> (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger

xi

TRE FRANSKE FOLKEVISER

Frauk Sævið. *Helkinn veðleost
eftir söfum Clauða; Þingeyri
af Emil Þorvaldsson*

Nær til - nas Steinar - þar - þa
rygðir höfð þar í sin Föll, þar
Þú og þú og minn Kyndill - de er
þar - ne Kærlighed í Föll
Smaa Lær þar Þinga - Finda þar
vænðir þar þar í Föll, þar
Þú og þú og minn Kyndill - de er
Kærligheden í vor þar

HYRDINDEN OG KÆRLIGHEDEN

Der højt paa Bjærgets Stier
o min Hyrdinde gaar.
Hun synger med sin klare Stemme
og skærmer sine Lam og Faar.

Naar Ulvens Stemme høres,
da ryster hvert Faar i sin Fold.
Men du og jeg, o min Hyrdinde,
er givne Kærlighed i Vold.

Smaa Lam paa Bjærgetinde
maa vandre for Ulven i Gru.
Men du og jeg, o min Hyrdinde,
for Kærligheden i vor Hu.

Af Græsset Lammet næres
og Bien af Blomsternes Flor.
Men du og jeg, o min Hyrdinde,
af Suk og længselsfulde Ord.

Der er i Verden vide
tre Ting at have kær:
den gode Vin, lidt Sølv til rede
og din Veninde altid nær.

Den unge Vin
Frank Tollerius *Skrevet af Sophus Claussen*
Sammen af Carl Theodor Gaard

Fem i Flokken, gæve Fyre,
 som er kendt i Land og By:
 hvis de fra et Værtshus styre
 ind i næste Kro de ty –
 aa-ah!
 for den unge Vin at drikke,
 for at prøve Aarets crû.

„Jøsses!“ raaber Kroens Frue:
 „Det er unge Mænd af Ry.“
 „Jøsses!“ siger Kroens Terne:
 „Jeg vil smage med paa ny.“
 aa-ah!
 for den unge Vin at drikke,
 sætte Smag paa Aarets crû.

Aarets Vin og Mand og Kvinde
 straalte i en gylden Sky,
 men da Gildet skai betaales,
 var der ikke Tin og Bly.
 aa-ah!

DEN UNGE VIN

Fem i Flokken, gæve Fyre,
 som er kendt i Land og By:
 hvis de fra et Værtshus styre,
 ind i næste Kro de ty –
 aa-ah!
 for den unge Vin at drikke,
 for at prøve Aarets crû.

„Jøsses!“ raaber Kroens Frue:
 „Det er unge Mænd af Ry.“
 „Jøsses!“ siger Kroens Terne:
 „Jeg vil smage med paa ny.“
 aa-ah!
 for den unge Vin at drikke,
 sætte Smag paa Aarets crû.

Aarets Vin og Mand og Kvinde
 straalte i en gylden Sky,
 men da Gildet skai betaales,
 var der ikke Tin og Bly.
 aa-ah!

for den unge Vin at drikke
og for Kanden at forny.

Hidsig raaber Kroens Frue:
„Vi maa tage deres Hat!“
Hidsig raaber Kroens Terne:
„Jeg har Vest og Bukser fat.“
aa-aah!

for den nye Vin at drikke
tar vi Pant i Aarets crû.

„Vil I plyndre os til Skjorten,
vi, som drikker Eders crû!“
Io de kaade, unge Svende:
„Giv os heller Nattely.“
aa-aah!

for den unge Vin at drikke,
vi gør Plads for Aarets crû!

Deres Skjorter var saa korte,
at en anden vilde fly.
„Himmel!“ raabte Kroens Frue:
„Der er noget, jeg maa sy.“
aa-aah!

for den unge Vin at drikke
et Par Sting for Aarets crû.

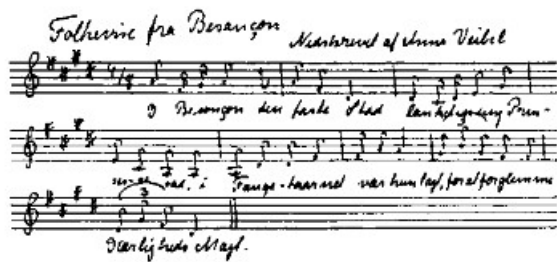
„Himmel!“ hviskede Kroens Terne:
„Jeg er ellers ikke sky;
men naar to med fem skal bakse,
blir det Tørst fra Kvæld til Gry.“
aa-aah!

for den unge Vin at drikke
og staa Maal med Aarets crû.

„Ræk dem Hatten,“ sagde Fruen:

„Det er unge Mænd af Ry.
Terne, fly dem deres Klæder
og to Kander af vor crû.“
aa-aa!
for den unge Vin at drikke
og lidt Spøg i Næ og Ny.

FOLKEVISE FRA BESANÇON

I Besançon den faste Stad
lænket en ung Prinsesse sad,
i Fangetaarnet var hun lagt
for at forglemme Kærligheds Magt.

Da hun har siddet seks Aars Tid,
kom hendes Fader Kongen did.
Goddag, min Datter, naa hvad godt?
Tak, Hr. Papa, det gaar kun saa smaat.

Laan mig, min Fader, nogle Sol,
min Fangevogter er let til Vold.
Min gamle Elskov er nu fjern,
men det er ondt at vænnes til Jern.

Ung og med Minders hede Pust
mærked jeg aldrig Jern og Rust.
Men Fugt og iskold Nattevind
huled mit Byst og bleged min Kind.

Mens jeg fik Tid at gøre Bod,
visned i Jern min ene Fod.

Og fanger mig en syndig Drøm,
den anden Fod er en Ormestrøm.